

D E C I Z I E nr. 269/18.08.2010

I. Dl. contesta Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. prin care s-au stabilit accesorii in suma de lei aferente debitelor neachitate la termen.

Prin contestatia formulata petentul sustine ca este vorba despre majorari aferente debitelor din anii 2001-2002 a caror executare silita s-a prescris chiar daca au fost constatate printr-un proces verbal incheiat in anul 2004, termenul de prescriptie fiind de 5 ani.

Ca urmare nu se mai pot calcula accesorii la acest debit prescris iar decizia referitoare la aceste accesorii este nelegala, motiv pentru care solicita anularea ei.

II. In sarcina petentului s-au calculat majorarile de intirziere in suma de lei pentru debitele stabilite suplimentar prin Procesul verbal de control nr.

Pentru aceste sume au fost emise somatii si titluri executorii nr. si confirmate de dl. prin adeverinta de primire a somatiei nr. iar in data de 01.11.2005 a fost infiintata poprirea asupra disponibilitatilor banesti la .

Obligatiile fiscale nu sunt prescrise intrucit in aceasta perioada s-au luat masuri de executare silita de natura sa intrerupa termenul de prescriptie conform art. 133 lit. b si c din OG nr. 92/2003 acestea fiind recunoscute de catre debitor conform declaratiei nr. .

III. Avind in vedere constatările organului fiscal, sustinerile petentului, documentele existente la dosarul cauzei si prevederile legale in vigoare, invocate de catre contestator si de catre organele fiscale, biroul investit cu solutionarea contestatiei retine ca ca dl. contesta debitul in suma de 146 lei reprezentind majorari de intirziere, stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr..

In fapt, pentru veniturile realizate din activitatea de libera profesie desfasurata de petent, organul de inspectie fiscala a stabilit obligatii de plata prin Procesul verbal de control nr. obligatii care nu au fost achitate de petent motiv pentru care au fost calculate majorari de intirziere prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.

etentul nu si-a achitat la termen diferentele de impozit stabilite de organul de inspectie fiscala prin procesul verbal de control iar plata cu intirziere a impozitului datorat genereaza majorari de intirziere potrivit prevederilor art. 119 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobânzi si penalitati de întârziere”.

In acest sens, la art. 120 alin.(1) si (7) din acelasi act normativ, se specifica:

“ (1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv. [...]

(7) Nivelul majorarii de intarziere este de 0,1% pentru fiecare zi de intarziere, si poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Avind in vedere faptul ca accesoriile urmeaza principalul iar debitul este datorat, petentul datoreaza accesoriile in suma de lei aferente debitelor neachitate si inscrise in Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. masura fiind una accesorie conform principiului de drept *“accesorium sequitur principale”*.

Aplicarea de majorari de intarziere pentru neplata in termen a obligatiilor fiscale catre bugetul de stat reprezinta o masura de sanctionare instituita prin legea fiscala impotriva contribuabilului care nu isi achita la termenele de scadenta obligatiile fiscale, prin urmare aceste majorari au fost calculate in mod legal de catre organul fiscal.

Afirmatia petentului referitoare la faptul ca obligatiile fiscale sunt prescrise nu are suport legal deoarece in acesta perioada au fost luate masuri de executare silita de natura sa intrerupa termenul de prescriptie asa cum prevede art. 133 lit. b si c din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala:

“Intreruperea termenului de prescriptie

Termenul de prescriptie prevazut la art. 131 se intrerupe:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

b) pe data indeplinirii de catre debitor, inainte de inceperea executarii silite sau in cursul acesteia, a unui act voluntar de plata a obligatiei prevazute in titlul executoriu ori a recunoasterii in orice alt mod a datoriei;

c) pe data indeplinirii, in cursul executarii silite, a unui act de executare silita;

d) in alte cazuri prevazute de lege.”

Avind in vedere cele precizate mai sus rezulta ca organul fiscal din cadrul AFPM, in mod legal a stabilit obligatia de plata in suma de lei reprezentind majorari de intarziere, motiv pentru care se va respinge contestatia ca neintemeiata.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 205, art. 206 si art. 216 din OG nr. 92/2003 , republicata, titlul IX, privind solutionarea contestatiilor formulate impotriva masurilor dispuse prin actele administrative fiscale, in baza referatului nr. se

D E C I D E :

- respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de dl. impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. , prin care s-au stabilit majorari de intarziere in suma de lei.

- prezenta decizie se comunica la :

. Dl.

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul in termen de 6 luni de la primirea prezentei.